

Vážení spoluobčané,

většině z nás skončila dovolená a dětem prázdniny.

Věřím, že jak krátká dovolená, tak i delší prázdniny přispěly k tomu, abyste si odpočinuli, popř. načerpali novou energii do dalších pracovních měsíců. I já jsem v průběhu uplynulých měsíců čerpal dovolenou. Část své dovolené na přelomu července a srpna jsem strávil se svými příbuznými z Německa, kdy jsme navštívili několik sousedních obcí i Slovensko. Část dovolené jsem prožil doma sledováním mistrovství světa v atletice nebo cestováním po Moravskoslezském kraji.

Snažil jsem se hledat a najít nové podněty pro moji práci, abych byl Vám, občanům, více užitečný.

Některé z mých poznatků se objevují v dalších člancích zpravodaje, některé budu zpracovávat se svými spolupracovníky a členy zastupitelstva.

Jedním z hlavních poznatků posledních dnů je, že úspěch (kohokoliv) je velice pomíjivá záležitost.

Uvedu příklad bývalého světového rekordmana v desetiboji Tomáše Dvořáka, který byl už skoro „strčen“ do starého železa a na ramenou byl nošen Roman Šebrle - současný světový rekordman

v desetiboji. Jenže po mistrovství světa v atletice v Edmontonu je vše jinak, Tomáš Dvořák je opět na výsluní, R. Šebrle „spadl z lopatky“. Tento osud může potkat každého z nás. Jednou je člověk nahoře, jednou dole. Ani já nepřeceňuji některé úspěchy své a celé obce, protože vím, že jsou situace, kdy se daří, a situace, kdy se nedaří.

Rovněž úspěch obce neposuzují její občané stejně. Jedni hovoří o samozřejmosti, jiní o zbytečnosti, někteří, že se místo toho mohlo udělat něco jiného. Najdou se však i takoví, kteří úspěch ocení a to je tou nejlepší vzpruhou každého pro další práci.

Vím, o čem mluvím, protože řada občanů je nespokojena se stavem cest. Ale i tam, kde mají cesty nové, se najdou lidé, kterým vadí něco jiného.

Mají na to právo. Ale ten, kdo chce kritizovat, by měl říci i návrh, jak daný problém vyřešit. A to umí jen málokdo. A přitom během prázdnin (i dříve) jsem se setkal nejen s cizími státními příslušníky, ale i občany jiných vesnic, kteří s nadšením hovořili o kráse naší vesnice (kostel, zámek, koupaliště, pěkný hřbitov, nové komunikace, posekaná tráva, čisté chodníky, pěkné obchody, restaurace, bohatý kulturně-společenský život,...).

Víte, rozdělit spravedlivě rozpočet obce je vždy složité. Ten, který se tím nikdy nezabýval, jen těžko pochopí, jak je sestavení rozpočtu složité.

Na začátku rozpočtu je vždy nějaká částka, která se nejdříve rozdělí na splátky úvěru, pak na zabezpečení provozu obce (školský, veřejné osvětlení, chod obecního úřadu), dále pak na nezbytné opravy v obci (chodníky, vodovod, kanalizace) a teprve zbytek rozpočtu je určen na zeleň, kulturu či investice v obci.

Na investice zůstává často jen zlomek rozpočtu, a proto se obec snaží získávat státní dotace. Za poslední roky se nám podařilo získat pro obec několik desítek milionů korun, bohužel, většinou vždy na jiné stavby než na místní komunikace.

Přesto Vás žádám o trochu trpělivosti (i když, jak se říká, sytý hladovému nevěří - ul. Hornická je již opravena od roku 1998. A někteří občané mi to vyčítají, přestože o této investici rozhodlo již minulé zastupitelstvo).

Vážení spoluobčané,

velmi Vás žádám o to, abyste i nadále zůstali nakloněni obecnímu úřadu a pomáhali mu nejen při údržbě veřejných ploch, ale i nadále sdělovali poruchy na vodě, kanalizaci či chodnících.

Budte, prosíme, k sobě i k nám tolerantní.

Věřím, že naše společné úsilí i práce přinese všem pohodu i úspěchy. Přeji Vám hodně zdraví a mnoho úspěchů v osobním i pracovním životě.

Mgr. Herbert

Pavera

Obec Bolatice pozvala na oficiální návštěvu do Bolatic zástupce německé družební vesnice Linum.

Představitelé obce Linum k nám zavítají ve dnech 28. - 30. září 2001, kdy se setkají i se zástupci polské vesnice Rudy, navštíví výstavu podnikatelů a blíže se seznámí s naší vesnicí.

28. - 30. 9. 2001 - Výstava podnikatelů a řemeslníků

Na konci měsíce září (28. - 30. září 2001) se uskuteční v kulturním domě v Bolaticích již třetí ročník „Výstavy podnikatelů a řemeslníků“.

Tentokrát bude výstava obohacena o výrobky polských podnikatelů a řemeslníků a také o výstavu obrazů malířky z D. Benešova.

V předchozích ročnících měla výstava mimořádný úspěch u veřejnosti a věříme, že i letos tomu nebude jinak. V budoucnosti se výstava podnikatelů a řemeslníků bude konat pouze 1 x za dva roky a bude se tak střídat s výstavou zahrádkářů a kutilů.

Přijďte se podívat nejen na nové výrobky našich, okolních a polských podnikatelů a řemeslníků, ale přijďte se pokochat hezkými obrazy a seznámit s polskými Rudami na fotografiích.

Obec se snaží získat dotace na opravu místních komunikací

Zástupci obce se již několikrát pokoušeli získat státní dotace na opravu místních komunikací, bohužel, žádný program státu zatím nepodporoval opravu komunikací (především u velkých obcí).

Teprve v letošním roce byl otevřen nový program Sapard-Test (předchází programu Evropské unie - Sapard), z kterého obce mohou žádat o dotaci i na opravu místních komunikací.

Naše obec si v červenci podala žádost o dotaci ve výši cca 3 000 000,- Kč na opravu místních komunikací (ul. Úzká, Květinová, Školní, 1. máje) a do poloviny září by se mělo rozhodnout o přidělení či nepřidělení dotace.

Podobnou žádost připravuje obec i pro příští rok (žádost o cca 5 000 000,- Kč). V současné době zpracovává projektant projektovou dokumentaci na opravu většiny místních komunikací. Obec tak chce za spoluúčasti státu nebo EU urychlit opravu místních komunikací, jejichž stav je nevyhovující

a neodpovídá současnému dynamickému rozvoji obce.

I kdyby obec nezískala dotace, bude se maximálně snažit pokračovat v rekonstrukci místních komunikací.

Výzva rodičům a mladým

Vážení rodiče, milá mládeži,

obec Bolatice se obrací na Vás s žádostí o spolupráci, aby se co nejvíce omezilo bláznivému ježdění motorek a osobních aut v našich ulicích.

Zatím došlo v naší obci již k několika vážným ublížením na zdraví a je jen otázkou času, kdy může dojít

k další vážné dopravní nehodě, při které může zemřít řidič i nevinní účastníci silničního provozu.

Nevidíme jinou cestu ke zlepšení dopravní situace v obci, než Vás všechny požádat o spolupráci i toleranci.

Vážení rodiče,

prosíme, věnujte více pozornosti svým dětem. Dnešní svět je pro mladé lidi plný nástrah, kterým často nedokáží odolat. Jen včasné zjištění problémů dětí, podání jim pomocné ruky a

znalosti, s kým děti kamarádí a jak tráví volný čas, může pomoci snížit počet mladistvým věnujících se kouření cigaret, marihuany a popíjení alkoholu.

Snad k tomu přispěje i obec a podnikatelé, kteří budou budovat pro mládež nová sportoviště a nabídnou jim jiné, lepší vyplnění volného času.

Děkujeme Vám všem za pochopení.

Obec požádala Policii ČR o spolupráci

Jak jsme Vás již informovali na jaře, obec požádala Policii ČR Kravaře o spolupráci při řešení problémů stojících aut na místních komunikacích.

Dále obec požádala Policii v Kravařích o spolupráci při dodržování zákona o prodeji alkoholu a tabákových výrobků, především v místních restauracích a při pořádání kulturně-společenských akcí.

A protože v poslední době si občané stěžovali na majitele motorek, požádala obec znovu Policii Kravaře o pomoc.

Vlastnit motorku je jistě velkým snem mnoha mladých chlapců a jezdit na motorce je také určitým životním stylem. Proti tomu nemůže nikdo nic namítat. Ale jistě nám dáte za pravdu, že mnoho mladých majitelů motorek je bezohledných k sobě a především ke svému okolí. Jinak by nemohli riskovat životy své a životy svých spoluobčanů.

Rozumný člověk nemůže jet 100 km/hod. v uzavřené osadě (často bez přilby), na ulici plné chodců, starších lidí a především dětí.

Tady nám může pomoci jen prevence ze strany policie a rodičů majitelů motorek.

Česká školní inspekce chválí naše školství

Po velké inspekci Základní školy v závěru loňského roku navštívila Česká školní inspekce i naši mateřskou školu a provedla zde v červnu hloubkovou inspekci.

A jestliže Základní škola měla velmi pěkné hodnocení, tak mateřská škola nezůstala vůbec pozadu, naopak pozici bolatického školství ještě vylepšila.

Však posuďte sami ze závěrů České inspekce:

„Podmínky a kvalita výchovně-vzdělávací činnosti mateřské školy jsou hodnoceny jako vynikající, řízení předškolního zařízení je rovněž vynikající. Ve sledovaných oblastech je mateřská škola v souhrnu hodnocena jako vynikající.“

Přestože si obě školská zařízení vytrpěla při hloubkové inspekci své, dokázala, že i v naší obci jsou výborní pedagogové i další zaměstnanci, kteří pečují kvalitně nejen o duchovní a fyzický rozvoj dětí, ale příkladně se starají o zlepšování pracovního a životního prostředí.

Přejeme našim zaměstnancům školských zařízení, aby se jim i nadále jejich práce dařila a aby měli co nejvíce snaživých dětí i spolupracujících rodičů.

Spolupráce občanů z Bolatic a Rud se plně rozběhla

Od loňského roku naše obec úzce spolupracuje s družební vesnicí v Polsku Rudy Wielki.

Na rozvoj vzájemných kontaktů získala obec z prostředků Phare CBC - asi 140 000,- Kč, podobnou částku získala i obec Rudy. Po několika oficiálních kontaktech představitelů obce se výborně rozvinuly družební kontakty našich fotbalistů a hasičů, kteří se zúčastnili několika akcí u nás i v Rudách. Zatím největší oficiální akcí obou vesnic byly „Dny Bolatic v Rudách“ ve dnech 23. - 24. června 2001.

Tato dvoudenní akce byla ze strany představitelů obce Rudy velmi pěkně připravena, a přestože první den byl velmi deštivým, mohli se všichni účastníci setkání schovat ve velkém stanu (cca 20 x 50 m) pro více jak 500 osob.

Po oba dny probíhala v rekonstruovaném klášteře výstava fotografií Rud a Bolatice, kterou navštívilo více jak 1000 občanů Rud a okolí. V průběhu soboty a neděle soutěžili družstva z Bolatice a Rud (dva dospělí a 9 dětí) v dovednostních a vědomostních soutěžích.

Naše družstvo reprezentovala rodina Jana Vehovského, děti J. a P. Nawrathových, J. a V. Bočkových

a R. a E. Sněhotových. Přestože byly naše děti daleko mladší než děti z Rud, výborně reprezentovaly svoji obec nejen bojovností a znalostmi, ale i pěkným vystupováním.

Samotný program „setkání“ byl složen v sobotu z vystoupení polských umělců, nedělnímu programu vévodili naši zástupci dechové hudby, mažoretek, Burianek a ZUŠ.

A co přineslo dvoudenní setkání pro obě obce?

Občané obou obcí poznali blíže svoji historii, seznámili se s duchovními a materiálními hodnotami jednotlivých obcí a lidé se blíže poznali, navazovali vzájemná přátelství.

Zpestřením programu byl i nedělní dopolední regionální turnaj v karetní hře „Skat“, kterého se úspěšně zúčastnil p. L. Böhm.

Podobnou akci „Dny Rud v Bolaticích“ připraví OÚ Bolatice v roce 2002.

Poděkování za pěkný průběh celé dvoudenní akce patří všem účastníkům zájezdu (zastupci obce, spolku - fotbalového klubu, Slezsko-německého svazu, hasičů, ZŠ, římsko-katolické církve), všem soutěžícím (manželé Jan a Růžena Vehovští a jejich dětem Janu a Janě, dětem Jakubovi, Kláře a Jonášovi Bočkovým, Pavlíkovi, Hance a Evě Nawrathovým a Martinovi Sněhotovi) a všem vystupujícím

v Polských Rudách (mažoretkám SNS, dechové hudbě p. J. Langra, Buriankám, ZUŠ a učitelkám paní H. Praskové a D. Legutové), všem rodičům vystupujících dětí za spolupráci a všem, kteří nám pomáhali a drželi palce.

Zpráva Slezsko-německého svazu

Dne 7. srpna 2001 by se dožil 100 let bolatický rodák spisovatel August Scholtis (zemřel dne 26. dubna 1969 v Berlíně-Steglitz, kde je pohřben). Přestože jeho dílo je proslaveno jen v Německu, ve vlastním rodišti byl málem zapomenut.

Ve svých dílech píše o životě slezského lidu, slezském kraji i o jeho rodné obci Bolaticích. Všechna jeho díla byla vydána v německém jazyce a o jejich překlad do českého jazyka nebyl zájem. Byl jen přeložen román „Baba und ihre Kinder“ (Baba a její děti) a „Jas der Flieger“ (Letec Jas).

Na jeho památku byla v loňském roce na zámecké budově v Bolaticích odhalena pamětní deska s bustou.

Kytičkou květin položenou k jeho pamětní desce bylo připomenuto stoleté výročí narozenin našeho spoluobčana, který název „Bolatice“ proslavil daleko za hranicemi naší vlasti.

Dne 27. července 2001 navštívili naši obec historici berlínského muzea, kteří se zajímají o život a dílo Augusta Scholtise. Prohlédli si jeho rodnou obec, místo, kde stál jeho rodný dům, kostel i pamětní desku. S umístěním této desky v překrásném prostředí zámku byli velmi

překvapení. Rovněž v Berlíně, kde spisovatel žil, byla odhalena pamětní deska a výstava knih v berlínském muzeu.

Na počest 100-letého narození Augusta Scholtise pořádá ve dnech 23. 9. - 27. 9. 2001 Institut Filologie Germánské univerzity slezské spolu s Eichendorff-Institutem při Heinrich Heine Univerzitě

v Düsseldorfu mezinárodní symposium: „August Scholtis und der Kreis der schlesischen Dichter in Berlin“ (August Scholtis a kruh slezských spisovatelů v Berlíně).

Symposium se bude konat v Hornoslezském centru kultury Josefa von Eichendorffa v Lubovicích, okres Ratiboř/Polsko, kterého se zúčastní zástupci Německé, Polské a České republiky. Protože byl na symposium pozván také zástupce z našeho svazu, můžeme Vás informovat o průběhu v příštím Bolatickém zpravodaji.

Účastníci symposia také navštíví dne 25. září 2001 Bolatice, Kravaře a Opavu.

Jindřich Zajíček - předseda Slezsko-německého svazu v Bolaticích

Lanex a.s. v 1. pololetí roku 2001

V závěru června se konala valná hromada akcionářů Lanex. a.s. Bolatice, která hodnotila výsledky loňského roku a rozhodla o rozdělení zisku. Bylo konstatováno, že rok 2000 byl rokem rekordním

v dosavadní historii firmy, neboť tržby firmy meziročně vzrostly o 26,5 %, zisk před zdaněním shodně jako čistý zisk dokonce o téměř 34 %. Akcionáři rozhodli o tom, že dividendy vyplaceny nebudou, po přidělu do fondů bude veškerý zisk použit k financování rozvoje společnosti.

Výsledky 1. pololetí 2001 opět prokazují růst tržeb, jež dosáhly 451,4 mil. Kč., tj. o 8 % více než za stejné období loňského roku. Nárůst je zejména realizován dvojnásobným nárůstem prodeje horolezeckých a statických lan, s jejichž novou generací Lanex slaví úspěchy na celosvětových trzích

a stává se jedním z významných světových „hráčů“. Přírůstky tržeb jsou zaznamenány také u ostatního sortimentu - velkoobjemových vaků a textilních lan pro lodní dopravu a rybářství.

- 6 -

Ve srovnání s loňským pololetím Lanexu poklesl zisk před zdaněním o 28,5 % na letošních 38 mil. Kč. Je to způsobeno zejména soustavným výrazným posilováním kurzu Kč vůči Euro, což se firmy exportující 80 % své produkce dotýká velmi negativně. V meziročním srovnání kurzů představuje tento vliv dopad do výsledků Lanexu ve výši 18,6 mil. Kč tržeb, při zohlednění pozitivního vlivu kurzu Kč v oblasti importu surovin činí dopad do přidané hodnoty a zisku - 10,2 mil. Kč pololetí proti pololetí.

K dalším vlivům, jež způsobují meziroční pokles zisku, patří vysoká úroveň cen vstupních materiálů na bázi ropy, jejichž růst v minulém období se nepodařilo plně promítnout do cen finálních produktů díky značné konkurenci na evropských trzích.

Lanex dnes zaměstnává 814 zaměstnanců, z toho již 210 pracuje v provozovně Vítkov, kterou Lanex získal v konkurzu v polovině roku 1999 a v průběhu loňského roku rozsáhlými investicemi zásadně zmodernizoval a vybavil novými kapacitami pro šití vaků. K tomu účelu získal 20 mil. Kč dotaci

z programu NUTS 2, významně však pomáhá v řešení svízelné situace v nezaměstnanosti na Vítkovsku u Opavy.

Ing. Rudolf Gregořica
generální ředitel

Dožínky se opět vydařily!

V sobotu 18. srpna oslavila naše obec konec žní, které byly letos úspěšné a sklizeň se vydařila, jakož i samotná oslava.

Ve 13,30 hodin začala oslava průvodem od místní hasičárny do kostela sv. Stanislava. Tam proběhla ve slavnostním duchu mše svatá sloužená místním farářem Z. Šimíčkem. K této slavnostní události přispěl i bohatě vyzdobený kostel.

Po ukončení mše svaté se shromáždili pod kostlem do průvodu zemědělci, krojované ženy, hasiči z Bolatic a Borové, mažoretky, představitelé obce, dokonce i zahraniční návštěva z polských Rud a naši občané, kteří pochodovali slavnostním krokem za doprovodu malé dechové hudby p. J. Langra po ul. Svobody, Opavské na fotbalové hřiště.

Na hřišti už čekal moderátor celé akce p. J. Večerek, který se jako vždy zhostil svého úkolu výtečně, a vítal všechny přítomné.

Již tradičně soutěž v pití piva i ostatní stylové soutěže hodné dožíněk (poznávání obilí, silácké soutěže, aj.) měly obrovský úspěch, jelikož soutěžící vyhrávali masné výrobky od masokombiátu MK Klemens.

Jako novinku jsme letos vyzkoušeli soutěž o nejkrásnějšího voříška v obci. Ukázat se však přišli jen čtyři pejskové. Všichni ale obdrželi sladkou psí odměnu.

Děti přijela pobavit opavská agentura Rajka, na které po dvouhodinovém hopsání, kreslení, tančení

a dovádění s dětmi ve slunečném počasí nebyla znát ani kapička únavy. Dětem se moc líbila.

Při nočním karnevalu u skupiny Klasik se bavilo dost lidí, někteří až do rána.

Za organizaci při pořádání dožíněk však patří největší dík:

- zaměstnancům OÚ
- p. Dominiku Theuerovi a jeho známým z ul. Souběžná
- zemědělskému družstvu Opavice a.s. za účast alegorického vozu a ukázkou výrobků z jejich polí a stájí (různé druhy mouky, výrobky mléčné a masné)
- hasičům z Bolatic a Borové za pomoc při organizování průvodu

- 7 -

- FK Bolatice za zapůjčení fotbalového hřiště
- pekárně AZPEK za upečení dožínkového chleba a koláčů
- p. V. Valentovi a ženám z ul. Nádražní za výzdobu kostela
- p. Laborové, Moravcové, Gvoždíkové a Moravcové ml. za pomoc při organizaci
- p. P. Hanslíkovi za ukázkou kování
- p. Paškovi za zapůjčení koně do průvodu
- mažoretkám za účast v průvodu a vystoupení na hřišti
- p. A. Sněhotové a Z. Mazalovi za výzdobu kostela a alegorických vozů
- p. A. Slivkovi a p. faráři Z. Šimíčkovi za pomoc při organizaci dožínkové mše
- p. J. Večerkovi a R. Nandzikovi za moderování
- kavárně PARK za vzornou obsluhu a přípravu bohatého občerstvení
- p. Slivkovi za prodej nápojů
- za sponzorování děkujeme kadeřnitví L. Hanzlíkové, zahradnictví Mazal, DAJPP s. r. o., pohostinství

U Vltavských, pekárně AZPEK s. r.o, zemědělskému družstvu Opavice a.s..
Nezbývá než konstatovat - dožínky se letos opět vydařily!

Gabriela Bočková - OÚ Bolatice

Dětská organizace KONDOR, skupina VESMÍR Bolatice

Možná nevíte, že:

... v průběhu letošních letních prázdnin pořádala naše skupina dva stanové tábory na své domovské základně u Klokočůvku, kterých se zúčastnilo celkem 126 táborníků (z toho 96 dětí do 15-ti let)

... jistě velké poděkování si zaslouží všichni, kdož se podíleli na stavění i bourání táborové základny, stejně jako všichni vedoucí, praktikanti a ostatní táborový personál, který se nemalou měrou zasloužil

o zdárný průběh letošních táborů

... den otevřených dveří na naší Turistické základně Vesmír se bude konat v neděli 9. září odpoledne

a všichni návštěvníci si kromě prohlídky bývalé „staré školy“ budou moci pohlédnout i kroniky, videozáznamy a spoustu jiných zajímavostí týkajících se činnosti naší dětské organizace

... od měsíce září se nejstarší oddíl v naší skupině, kterým je Orion, rozroste o dívčí družinu.

Na první schůzku, která se bude konat v sobotu 22. září od 14,00 hodin na naší turistické základně, jsou zvány všechny holky ve věku od sedmi do jedenácti let

... příspěvky do Bolatického zpravodaje píší za naši dětskou organizaci p. Tomáš Rataj pod redakční zkratkou (-erb-) a p. Pavel Koch po zkratkou (-ofr-)

... na podzimní prázdniny, které se budou konat od 25. do 28. 10. t.r., připravují naše oddíly již tradiční podzimní tábornické dny na dvou turistických základnách v Moravskoslezském kraji

... v sobotu 15. září bude zapálen již XI. výroční oheň tábornického oddílu Orion Bolatice, na který jsou mimo současných členů zváni i všichni bývalí členové oddílu. Bližší informaci si zájemci o tuto akci mohou přečíst ve vývěsce oddílu u TZ Vesmír

Vedoucí skupiny Vesmír Bolatice a autor příspěvku do minulého Bolatického zpravodaje p. Pavel Koch se tímto omlouvá p. Lískové z Borové za zveřejnění jejího příjmení.

Zaznamenal: (-ofr-)

- 8 -

Sedmnáct dnů v malebné údolí Odry

Záštitu nad prvním letošním letním stanovým táborem převzalo vedení Tábornického oddílu ORION. Tábor se uskutečnil od 1. do 17. července v malebném Údolí hada nedaleko Klokočůvku u Vítkova. Celkem se jej zúčastnilo 50 dětí a 14 personálních pracovníků.

Celotáborová hra nesla název Klenoty vládců a pět výprav v ní putovalo za ukradenými vladařskými klenoty - jablkem, korunou a mečem. Výpravy musely cestou zdolávat během jedenácti etap všemožná úskalí, a tak po tuhém a nelítostném boji nakonec zvítězila zelená výprava před výpravami černou, červenou, žlutou a bílou. Součástí této hry bylo i plnění tzv. schopností dobrého bojovníka. Jednalo se o zkoušky, jimiž jak děti, tak i vedoucí a praktikanti prokazovali svůj um u té či oné schopnosti. Za každou splněnou zkoušku obdržel úspěšný táborník tři korálky v barvě dané zkoušky. Ty si přidal k již dříve darovaným korálkům na krku, kterými prokazoval svoji příslušnost k výpravě.

V první, tzv. návštěvní neděli, se konala i mše svatá, kterou sloužil spálovský kněz p. Kamil Vícha. Stejná mše, tentokrát již bez hojné účasti rodičů, se konala i o týden později. Počasí našemu táboru vcelku přálo, i když bychom se nezlobili, kdyby sluníčko hrálo o malinko víc.

Během tábora zaplály i dva slavnostní táborové ohně a zvláště na ten druhý, díky silným poryvům větru, mnozí z táborníků dlouho nezapomenou.

Čas nám však plynul rychleji než voda v nedalé řece Odře a najednou tu byl konec tábora. Korálky, které dodnes nosí mnozí z nás na krku, nám ještě dlouho nedají zapomenout na krásných sedmnáct táborových dnů.

Zaznamenal: (-erb-)

Šipkový sport

Sezóna 2000 - 2001 byla ukončena v červnu na Kajlovci, kde byly vyhlášeny výsledky 27 družstev, která bojovala celý rok s plným nasazením. Bylo rozdáno 10 pohárů a finanční odměny. Naše domácí družstva se umístila v konečném pořadí docela dobře. DC - Bolatice 4. místo, DC - Borová 8. místo ve skupině A, DC-Sepie na 6. místě ve skupině C. Sezóna 2000 - 2001 se vydařila po všech stránkách.

V září začíná nová sezóna 2001-2002. Přihlašují se noví a noví hráči. Zatím ještě nevíme, kolik družstev v nové sezóně nastoupí, ale doufáme, že obsazení ligy bude velké. Hráči, kteří si hrají jen tak pro zábavu a chtěli by hrát, ať se informují u kteréhokoliv hráče - šipkaře.

Od měsíce září začnou pravidelné turnaje MASTERS. Tyto turnaje jsou určeny pro hráče registrované i nově začínající. Bližší informace se dočtete ve vývěsce u nákupního střediska.

Za šipkový sport - Petr Vitásek

Sbor dobrovolných hasičů Bolatice

Vážení spoluobčané, příznivci a sponzoři hasičů, sestry hasičky, bratři hasiči. Od posledního vydání do uzávěrky tohoto čísla „Zpravodaje“ byla pro nás, dalo by se říci prioritou, Hasičská slavnost, která se konala první srpnovou nedělí (ta se uspořádala netradičně na ulici Družstevní). Této nedělní slavnosti však předcházely společenské akce, karneval v pátek a diskotéka v sobotu.

Úspěšnost takové akce je závislá, kromě dalších faktorů, především na počasí. U pátečního karnevalu začalo krátce po půlnoci bouřit a karneval byl předčasně ukončen. V sobotu od večerních hodin pršelo, déšť ustal až v neděli kolem poledne, v době, kdy jsme se po přípravě nezbytného zázemí pro průběh hlavní soutěže rozcházeli promočení domů s nadějí, že odpoledne bude líp. V co jsme doufali, stalo se skutečností. Počasí se umoudřilo a celé odpoledne svítilo na hasiče a všechny zúčastněné příznivce sluníčko, což se projevilo na celkové účasti i náladě. Bohužel, ani tak pěkné počasí v soutěži nepomohlo našemu hasičskému družstvu, které bylo pro poruchy sací části diskvalifikováno. Vítězem prvního kola se stalo družstvo z Prchalova, okres Nový Jičín, druhé kolo vyhráli hasiči z Rýmařova, okres Bruntál.

V soutěži žen bylo nejúspěšnější družstvo z Borové.

Naši muži však nesoutěžili jenom na Hasičské slavnosti u nás, ale zúčastňují se okresní ligy v požárním sportu, kde ve velké konkurenci cca třiceti družstev, obsadili ve Smolkově třetí, ve Slavkově čtvrté

a v Neplachovicích páté místo. V současné době jsou v celkovém pořadí této soutěže na šestém místě. Kromě tohoto sportovního klání se zúčastňují hasičských slavností, jejichž ozdobou je soutěž v požárním sportu, kde slaví střídavé úspěchy. V Hati zvítězili, v Hošťálkovicích skončili na třetím místě, v Bělé

a na Borové, stejně jako doma, byli diskvalifikováni.

Bolatičtí hasiči však nežijí jenom požárním sportem, který je nedílnou součástí odborné přípravy hasičů, ale podílejí se i na jiné činnosti v obci. Tak jako pro celou obec byl významný den 5. červenec, i pro naše sdružení se zapsal tento den do naší kroniky jako den památný. Byli jsme pozváni novoknězem

Mgr. Petrem Okapalem na jeho Primiční mši svatou, které jsme se s radostí zúčastnili. Dále za zmínku stojí zvelebování naší hasičské zbrojnice, kde byla provedena oprava podlahy,

nátěr soklu a vymalování garáží, dále byla odpacována opět spousta hodin na údržbě hasičské techniky.

V prázdninovém čase jsme naplňovali všem hasičům a našim příznivům známé heslo tím, že v období vydatných dešťů byly členy záahového družstva soustavně kontrolovány protipovodňové hráze, dále jsme byli vysláni Hasičským záchranným sborem Moravskoslezského kraje k jednomu technickému zásahu - odklizení spadlých stromů na komunikaci a jednou jsem provedli likvidaci požáru - hořel včelín v lese.

Protože nezapomínáme i na naše nástupce, je na místě věnovat pozornost i nejmenším hasičům, to je žákovskému družstvu. Pro tuto věkovou kategorii se již tradičně uspořádá v areálu základní školy, vždy poslední prázdninovou sobotu, letos 1. září, hasičská soutěž žákovských družstev. Tentokrát to bude i s mezinárodní účastí. Přislíbili účast mladí hasiči z družební Kuzně Raciborske. Soutěž bude zahájena

v 9,00 hodin. Na tuto soutěž jste opět všichni, nejen děti, srdečně zváni.

Na závěr tohoto příspěvku chci informovat ty, kteří mají co do činění s hasičskou problematikou, např. podnikatelé, že ve Sbírce zákonů, částka 95, byly vydány a vstoupily v platnost: Vyhláška Ministerstva vnitra č. 246 o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru a Vyhláška Ministerstva vnitra č. 247 o organizaci a činnosti jednotek požární ochrany.

Za SDH Bolatice - ing. Robert Vitásek

- 10 -

Turnaj v malé kopané

V sobotu 30. 6. 2001 se uskutečnil v Důlku již tradiční turnaj v malé kopané o putovní pohár. Organizátorem byl fotbalový klub „FC RUDÝ VRCH“. Tohoto turnaje se zúčastnilo třináct mužstev

s mezinárodní účastí. Jedno mužstvo bylo až z Afriky (Angoly). Dobré počasí i organizace nasvědčovaly tomu, že většina zúčastněných byla spokojena.

Pořadí turnaje bylo následující: na 4. místě skončilo mužstvo z Bolatic „Souběžná“, na 3. místě mužstvo z Krnova, na 2. místě mužstvo „Hrušky“ z Ostravy. Vítězem tohoto turnaje a držitelem putovního poháru se stalo mužstvo z Vítkova.

Myslíme si, že diváci, kterých přišlo dost, byli spokojeni s předvedenou hrou i s vynikajícími fotbalovými momenty.

Na příští IV. ročník se těší pořadatel FK RUDÝ VRCH!

Karel Ostárek

Obec získala dotaci na dům s pečovatelskou službou!

Naše obec již v loňském roce požádala o státní dotaci na vybudování domu s pečovatelskou službou.

V letošním roce jsme získali celkem 8,4 miliónu korun na výstavbu 12 bytových jednotek, které vzniknou při rekonstrukci budovy školní jídelny (budova je známa pod názvem „nová škola“)

Projektovou dokumentaci zhotovil ing. arch. J. Kovář, který se podílel i na opravě zámku, a jeho práce je známkou kvalitní a pěkné stavby.

Samotnou stavbu zahájí v září 2001 stavební firma Stawex Opava, která se rovněž podílela významně na rekonstrukci našeho zámku.

Dům s pečovatelskou službou by měl být dokončen v červnu příštího roku a noví obyvatelé by se mohli stěhovat do nových bytů v září 2002.

Dům s pečovatelskou službou je bytovým domem, který je určen především občanům v důchodovém věku a zdravotně postiženým občanům. Dům bude mít devět bytů 1 + 1 a tři byty 2 + 1, bude mít bezbariérový přístup a výtah (dva byty jsou přizpůsobeny zdravotně postiženým).

Obyvatelé domu si mohou sami vařit nebo se mohou stravovat v sousední školní jídelně. V suterénu domu bude dílna pro kutily, prádelna i sklepy, v přízemí domu bude kulturní místnost a místnost pro návštěvy zdravotní sestry.

Počínaje 1. září 2001 přijímá Obecní úřad Bolatice žádosti o přidělení bytu v domě s pečovatelskou službou (přednostně budou uspokojeni občané Bolatic).

Poděkování občanům, organizacím, firmám a zaměstnancům OÚ

Jsme nesmírně rádi, že vzájemná spolupráce OÚ s občany, podnikateli, spolky je stále na velmi pěkné úrovni a že naše obec je díky pracovitosti občanů, spolků a šikovnosti našich podnikatelů známá v širokém okolí i v celém světě.

Děkujeme proto touto cestou:

- a) našim spoluobčanům
- za údržbu chodníků a veřejných ploch
 - za hlášení poruch na světle, vodě, kanalizaci i komunikacích
 - za stále větší účast na kulturně-společenských akcích v obci
- 11 -

- za respektování výzvy obce a zhotovení nových garáží a vjezdů pro svá auta, aby omezili stání aut na ulicích
- za čištění chodníků a dalších obecních pozemků
- p. R. Sněhotovi - za odvoz a dovoz propagačních materiálů do Polska
- p. L. Vaníčkovi - za zajištění vystoupení p. Izera a p. Dobrodinského
- p. J. Loskotovi - za pomoc při zajištění elektrotechnického zařízení pro kult. dům
- Country skupině Bodláci - za zorganizování pěkné akce - Country festival
- p. R. Nandzikovi - za příspěvek při pořádání Bolatických dožíněk
- p. J. Večerkovi - za moderování bolatických dožíněk
- p. D. Theuerovi - za zorganizování Bolatických dožíněk
- všem občanům, kteří se podíleli na přípravě Primiční mše svaté otce Petra Okapala

b) organizacím a spolkům

- FK Bolatice - za zorganizování sportovní slavnosti
- SDH Bolatice - za zorganizování hasičské slavnosti, za pomoc při organizování Primiční mše, za pomoc obci při vytrvalých deštích, za pomoc při odkalování vodovodu, za pomoc obci při kosení trávy na obecních pozemcích, za pomoc při organizování Bolatických dožíněk
- SDH Borová - za zorganizování hasičské slavnosti, za pomoc při organizování Primiční mše, za účast na Bolatických dožínkách, za zapůjčení lavic a stolů na akce OÚ,
- Myslivecké společnosti Křeménky - za zvelebení areálu hájenky v Křeménkách, za zorganizování myslivecké slavnosti, za zapůjčení lavic a stolů na akce OÚ
- Dětské organizaci Kondor - za organizování dětských letních táborů

c) firmám a podnikatelům:

- Kadeřnictví L. Hanzlíkové, zahradnictví Mazal, DAJPP s.r.o., pohostinství U Vltavských, pekárně AZPEK, Opavici a.s. - za sponzorování Bolatických dožíněk
- firmě Stawex p. M. Škrabaly - za pomoc při dokončení školní jídelny
- firmě Šafrán Opava - za pomoc při dokončení školní jídelny
- firmě DK 1 - ing. D. Kozel - za pomoc při organizování prací na školní jídelně

d) zaměstnancům OÚ - za obětavou práci při stavbě nové budovy školní jídelny i za velmi špatných povětrnostních podmínek (déšť)
- za pomoc při organizování Primiční mše svaté, Bolatických dožíněk,
- za odstraňování závad na obecním majetku v době osobního volna

Soutěž Vesnice roku

Již druhým rokem vykonávám funkci předsedy krajské komise soutěže „Vesnice roku“. Mám velkou příležitost setkávat se s mými kolegy a kolegyněmi z jiných obcí, seznamuji se s jejich prací, úspěchy i neúspěchy.

V každé obci, kterou jsem navštívil, jsem vždy našel něco, co bychom mohli jejich občanům závidět (krásnou školu, velkou tělocvičnu, místní nadšence pořádající desítky kulturně-společenských akcí, atd.).

- 12 -

Většina vesnic, která se účastní soutěže, se chce pochlubit svými pokroky, které obec i občané dokázali během posledních let. Jsou to menší nebo malé obce, které touží po úspěchu a zviditelnění.

Naše obec získala ocenění v roce 1999 a pravděpodobně se již této soutěže nezúčastní. Jedním z důvodů, proč se soutěže nechceme již účastnit, je počet obyvatel. Naše vesnice patří podle počtu obyvatel k největším obcím nejen v okrese, ale i v regionu.

Dalším důvodem je i to, že řada vesnic je proti naší vesnici v nevýhodě. Nemají ještě kanalizaci, plynofikaci, někde chybí i vodovod, jejich cesty nelemují chodníky, ale příkopy. Určitě se však budeme snažit naši vesnici dále zvelebovat, abychom se mohli případně za několik let účastnit nové soutěže, která se údajně připravuje - soutěže o nejkrásnější vesnici.

Myslím si, že budeme mít příležitost ukázat pracovitost, ctízádnost a píli našich občanů, kterou nám mnoho jiných vesnic závidí.

Mgr. Herbert Pavera

Údržba travnatých ploch a chodníků

Letošní rok svým deštivým a teplým počasím připěl k tomu, že tráva rostla dvakrát rychleji než v jiných letech. I proto měli pracovníci OÚ problémy zvládnout posekat veškeré obecní pozemky. Při vysekávání trávy na skládce na Borové a na obecním lesíku na staré skladce v Bolaticích museli OÚ dokonce pomoci zaměstnanci p. V. Poláška.

Přes to všechno zůstávaly dlouho některé obecní pozemky bez posekání (hráze, příkopy). OÚ požádal o pomoc i místní hasiče, kteří začali vysekávat trávu na hrázích.

Když jsme o prázdninách projížděli některými vesnicemi v okolí i dále, zjistili jsme, že v málokteré vesnici se o trávu u chodníků stará OÚ. Většinou to bylo na jednotlivých občanech, kteří se o posekání trávy postarali (např. i v sousedních vesnicích). Jsme snad zatím jediná obec, která zajišťuje svými silami pokos trávy téměř všech obecních pozemků i u rodinných domků.

Víme, že i u nás jsou občané, kteří pomáhají obci při pokosu trávy a především při údržbě chodníků.

Nebýt jich, vypadala by obec daleko nepořádněji. Přesto se najde řada občanů, kteří hovoří o tom, že

se o zeleň staráme málo a že za to, že platí daně, mají právo, aby se obec o všechno postarala.

V současné době investuje obec do péče o zeleň a údržbu chodníků ročně téměř milión korun na techniku, mzdy zaměstnancům, atd. O zeleň pečují celkem asi 10 zaměstnanců (dva stálí zaměstnanci, 6 zaměstnanců z úřadu práce a dva civilkáři).

A to stále ještě nestačí!

Obec by potřebovala ještě alespoň čtyři zaměstnance, kteří by se starali o zeleň a další techniku, aby vše, včetně příkopů, hrází i polních cest, zvládla.

A k daním?

Obec získá od svých občanů asi 6 000 000,- Kč (část daně ze mzdy, daň z nemovitostí). A pokud se podíváte na rozpočet obce a spočítáte výdaje obce na školství, zeleň, pohřebnictví, komunikace, veřejné osvětlení, atd., tak se snadno dostanete k částce vysoce přesahující 10 miliónů Kč.

Obec nechce a nebude chtít, aby občané znovu kosili trávu před svými domky, chceme jen trochu pochopení, protože se vše nedá udělat najednou a bez spolupráce občanů.

- 13 -

Obecní zastupitelstvo má novou členku

Dne 18. 6. 2001 požádal člen zastupitelstva obce pan Tomáš Bezděk o uvolnění z funkce člena zastupitelstva obce z důvodů pracovní zaneprázdněnosti.

Rada obce na svém zasedání dne 26. 6. 2001 prohlásila za člena zastupitelstva obce paní Helenu Praskovou.

Děkujeme p. T. Bezděkovi za jeho práci pro obec a přejeme hodně úspěchů paní H. Praskové.

Primiční mše svatá byla významným svátkem v životě naší obce

Ve čtvrtek 5. července 2001 se uskutečnila „Primiční mše svatá“ v kostele sv. Stanislava, kterou sloužil náš občan Mgr. Petr Okapal.

Bylo to po více jak 100 letech, kdy se v naší obci opět uskutečnila „Primiční mše svatá“. O tom, že se tato mše stala skutečným svátkem naší obce, svědčila i účast téměř dvou tisíc věřících

z Bolatic a okolí a překrásně vyzdobený kostel, schody do kostela i ulice.

Samotný průběh slavnostní mše za účasti mnoha knězů i věřících byl zpestřen nejen vystoupením knězů při čtení evangelia či při kázání, ale i překrásnou hudbou a zpěvem.

Mše svatá se hluboce zapsala do srdcí věřících, kteří prožili v kostele překrásné chvíle a oslavili tak spolu s otcem Petrem jeho první samostatnou mši svatou.

Většina účastníků se neubránila slzám dojetí při závěrečném poděkování otce Petra a všichni mu přáli hodně štěstí, zdraví a úspěchů v jeho dalším kněžském působení.

Poděkování za velmi pěkný průběh celé akce spojené s Primiční mší svatou si zaslouží všichni, kteří přiložili ruku k dílu a kteří také pomáhali otci Petrovi na jeho cestě ke kněžství.

Poděkování patří i p. Obrusníkovi z Kobeřic, který celou mši zaznamenal na videokazetu.

Veřejná schůze na Borové

V úterý 2. července 2001 se uskutečnila na Borové veřejná schůze. Jak už bývá na Borové tradicí, zúčastnilo se jí několik desítek občanů Borové.

Hlavním bodem programu veřejné schůze bylo seznámení občanů se zahájením výstavby kanalizace a čistírny odpadních vod v srpnu letošního roku. Na schůzi se řešila problematika rychlosti jízdy autobusů, dětských hřišť, atd.

Největším pozitivem celého jednání bylo, že se celá schůze uskutečnila ve velmi pěkné atmosféře

a i kritické věci se dokázaly říci bez emocí.

Svědčí to o tom, že lidé se učí vzájemné komunikaci, jsou tolerantnější a chápou, že křik ani výhrůžky neurychlí vyřešení problémů.

Rád bych poděkoval občanům Borové za jejich spolupráci s OÚ Bolatice i za to, že chápou, že nelze udělat vše najednou.

Úřední hodiny na Borové

Počínaje středou 5. září 2001 se budou na Borové v budově mateřské školy konat 1x měsíčně úřední hodiny OÚ Bolatice (první středa v měsíci).

V době od 15,00 do 17,00 hodin mohou tak občané Borové přijít zaplatit různé poplatky, vyzvednout tiskopisy stavebního úřadu, popř. sdělit problémy, nápady starostovi obce, popř. jeho zástupci.

- 14 -

U P O Z O R N Ě N Í - Cvičení pro ženy

V pondělí 24. září 2001 začíná v tělocvičně ZŠ Bolatice cvičení pro ženy pod vedením sl. Dorky Konečné (kalanetika, bodyform). Začátek cvičení bude vyhlášen v místním rozhlase.

Sbor dobrovolných hasičů Borová

Zdravíme všechny čtenáře Bolatického zpravodaje. Stejně jako v minulých číslech Vás i teď stručně seznámíme s naší činností.

Hasičské soutěže probíhají hlavně v létě, a tak se převážná část naší pozornosti ubírá tímto směrem.

8. ročník hasičských slavností Moravská brána probíhal letos 9. 6. v polském Ketřu a 28. 7. v Třebomi. Borovští hasiči nás reprezentovali ve vši parádě i s naším slavnostním praporem. Soutěže probíhaly bez měření času. Hlavní bylo zúčastnit se. Vládl zde sokolský duch. Všichni dostali stejné ceny. Do Třebomi jsme dovezli i naši historickou stříkačku z roku 1902, která se těšila velkému zájmu všech přítomných. Fotografoval si ji i redaktor polských novin z Varšavy. Naši dědové ji zakoupili v roce 1929 a jistě by měli velkou radost, že je stále funkční.

Hasičská slavnost na Borové proběhla v sobotu 21. 7. Zúčastnilo se jí celkem 20 družstev. Občerstvení bylo připraveno. Divácká účast byla mizivá. Soutěžilo se ve velice těžkých podmínkách. Pršelo, terén byl kluzký, místy stála voda, soutěžící často uklouzli. Budiž jim ke cti, že všichni chrabře bojovali. O to víc si ceníme prvních míst našich družstev. Pořadí umístění v kategorii mužů o PUTOVNÍ POHÁR STAROSTY SDH BORO VÁ jsou následující: 1. Borová, 2. Sudice, 3. Rýmařov, 4. Kozmice, 5. Svoboda, 6. Bolatice I, 7. Rohov. 8. Bělá, 9. až 14. místo D. Benešov, Strahovice, Oldřišov, Bolatice II, Bohuslavice, Služovice. Pořadí umístění v kategorii žen jsou následující: 1. Borová, 2. D. Benešov, 3. Oldřišov, 4. Strahovice, 5. Bohuslavice, 6. Rohov. Obzvláště si ceníme vítězství našich mužů. Družstvo je složeno převážně z mladých nových členů, kteří teprve získávají zkušenosti.

V dalších soutěžích se umístili naši mladí muži následovně: Bělá 11. místo, Strahovice 5., Bolatice 13. Naše ženské družstvo se umístilo v ostatních soutěžích takto: Bohuslavice 2.

místo, Hněvošice - noční soutěž 1., Kobeřice 5., Kozmice 1., Bolatice 1., Oldřišov 1. a okresní kolo v Hradci nad Moravicí
3. místo.

Na závěr chceme upozornit na setkání zástupců všech Borových z celé České republiky, které proběhlo 29. 6. v Borové u Havlíčkova Brodu. Pochází odsud Karel Havlíček Borovský. Od nás jel plný autobus lidí. Všichni se výborně bavili. V soutěži HRY BEZ HRANIC skončila naše družstva na 2. a 5. místě. Příští rok se toto setkání všech borováků koná u nás. Již teď zveme všechny občany k hojné účasti.

Za SDH Borová - ing. Rudolf Stavař-jednatel

Léto v FK Bolatice

Léto v našem klubu je samozřejmě rovněž vymezeno pro dovolenou a prázdniny, ale zároveň přípravou na podzimní mistrovské soutěže. Po nepříliš vydařené jarní části, kdy tři naše mužstva sestoupila a čtvrté muselo zachraňovat soutěž na poslední chvíli, chceme se toho letos vyvarovat, a proto došlo takřka u všech mužstev k obměnám v jejich vedení.

- 15 -

„Áčko“ trénuje p. Pavel Sláma z Ostravy, bývalý trenér Muglinova, dorost p. M. Kretek, „béčko“

p. J. Šula, trénerem žákovských družstev je p. M. Kramář.

FK jako už tradičně pořádala „Sportovní slavnost“. Letos byla po sportovní stránce poněkud chudší, ale zato počasí v neděli bylo velice letní, a tak alespoň karnevaly trošku naplnily vyprázdněnou kasu.

Soutěž pro A mužstvo začalo už 5. 8., což je hodně brzy, nebyl téměř čas na přípravu. Snad jen mezinárodní utkání v polských Rudách mělo prestižní charakter, protože naši hostitelé letos postoupili

a po dvou vysokých porážkách od nás (11 : 4, 8 : 1) chtěli zvítězit, žel pro ně, neměli nárok.

Ještě k návštěvě v Rudách. Jelo se už v sobotu přespal se tam, a v neděli, kdy dorazili další hráči,

příznivci v čele s p. starostou, za pěkného počasí na pěkném stadiónku za přítomnosti místního burgmistra a p. faráře bylo utkání zahájeno. Domácímu „spíkrovi“ pomáhala naše „moderátorka“ sl. Sylva. Ta svému kolegovi nedala moc prostoru si zaspíkovat, jelikož góly dávali jen hosté, kteří vyhráli 4 : 0 (2 : 0).

„Áčko“ to bude mít letos hodně těžké, protože druhá sezóna bývá horší než první a v té první jsme se zachránili jen díky tomu, že sestupoval jen jeden tým, s čímž nelze počítat do budoucna. Máme několik zraněných hráčů, někteří už chtějí skončit, chtělo by to posílit, ale i tady je situace velmi obtížná. Snad se vyplní už tolik otřepané heslo „fotbal nemá logiku, je to jen hra“.

V neděli 5. 8. jsme hostili doma loni velice úspěšný tým z Frenštátu. Náš oslabený tým svému soupeři nekladl velký odpor a podlehl 0 : 3. V dalších kolech prohráli A muži v Mokřích Lazcích 1 : 3 a doma s Rožnovem 0 : 4 a jsou zatím bez bodů.

Jak se bude dařit v dalších kolech, stejně tak o dalších mužstvech, která začínají později, se dozvíte příště.

Za výbor FK - G. Václavík

Borovské hry III

Jak už se stává tradicí pro všechny obce v České republice, které mají ve svém názvu Borová, nebylo tomu letos jinak a „borováci“ si dali sraz tentokrát v Havlíčkově Borové u Havlíčkova Brodu. Přiznejme, že tato Borová je ze všech nejznámější a to díky tomu, že se

tady narodil všem Čechům a Moravákům známý K. H. Borovský. Samozřejmě, že se obec takto pojmenovala až po smrti známého spisovatele a novináře.

Ve vesnici je v jeho rodném domě muzeum a v něm velice fundovaně a zajímavě vypráví o tomto rodákovi průvodkyně. Je současně zástupkyní pana starosty Bruknera. Zavedla nás i do kostela

a poskytla nám veškeré informace o této vesnici, životě v ní, škole, atd.

Ale to jsem už trochu dál. My Borováci jsme však začali už na jaře. Dohodli jsme se, že zkusíme naplnit autobus, abychom v co největším počtu a patřičně naladění jeli obhajovat předešlá dvě vítězství

v „Borovských hrách“. Nakonec, ani autobus nestačil, a tak ostatní jeli po vlastní ose. V pátek v 15,00 hodin jsme vyjeli vstříc naší obhajobě. Nálada se postupně zvyšovala, až se z toho autobus rozbřečel

a začal ronit olej. Zrovna u motorestu. Přestávka přišla všem vhod, řidič dolil olej, my tekutiny a už jsme zase fičeli za doprovodu kytary Pepy Stočka a za zpěvu ostatních k našemu cíli. Po nezbytných rošádách při ubytování jsme se už vítali s loňskými pořadateli z Borové u Náchoda v čele se svým starostou. Ti přijeli rovněž autobusem a s velkým vojenským stanem, ale hlavně velice bojovně naladění a vystrojeni. Měli na hlavách paruky ze staniolových třásní, houslistu (velmi dobrého), dědu (v převleku)

a spoustu humoru, tak typicky českého.

- 16 -

Druhý den ráno bylo probuzení pro některé bolavé, ale na prohlídku a procházku vyrazili téměř všichni. Domáci začali chystat na odpoledne různé pomůcky, ozvučení, opékače a jiné nezbytné věci.

Ve 13,00 hodin zahájil p. starosta hry a za moderování hlasatele radia Vysočina a doprovodu místní „hukálky“ se soutěže rozjely naplno. My jsme poslali do bojů dvě družstva, jedno mladší a jedno zkušenější. Vše probíhalo podle našeho plánu, mladí útočili na přední pozice, zkušení zkušeně vyčkávali, radili a čekali na vhodnou chvíli, aby nasadili k zdecimujícímu trháku. Žel, pořadatelé na nás vymysleli disciplínu, která nám možná vyhovovala kdysi.

Považte, že soutěžící museli vyběhnout ke stolu vypít pivo a sníst koláč a pak utíkat zpátky.

Vše gratis. Touto disciplínou nás málem udusili. Po předposlední

ze 6 disciplín měli mladí o bod méně než vedoucí Borová u Náchoda. Soutěž se odehrávala v jízdě trakařem, nasednutí, oblečení atd. Tady jsme rovněž byli handikepovaní a to trakařem s ocelovým ráfkem, kdežto soupeř měl kolo gumové. Stejně tak nedodržel úplně všechna pravidla, ale jelikož byl

v krajní dráze velice hlučně a emotivně povzbuzován svými zbývajícími rodáky, i rozhodčí podlehl bouřlivé atmosféře. Letos nám vítězství uniklo. Zvítězili tentokrát Borováci od Náchoda. Nakonec jsme jim to ze srdce přáli. Byli vybaveni skvěle. Po nezbytné závěrečné ceremonii a předávání cen, kdy všichni byli oceněni stejně, my za druhé a páté místo, se v podvečer sešli zástupci všech obcí na radnici

a zhodnotili letošní hry a nastínili další pokračování. Večer byla zábava venku i v sokolovně a tak se tančilo a zpívalo až do rána.

Ráno po snídani jsme balili a chystali se domů, jelikož i počasí jaksi už nepřálo a po sobotním horku začalo hned po ránu zavlážovat. S účastí na letošních hrách jsme byli velice spokojeni i když jsme nevyhráli. Přístí rok budou hry u nás a tak máme o čem přemýšlet a co připravovat. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se zúčastnili, ale hlavně Daně Langrové za organizování zájezdu a všech

s tím spojených záležitostí, Obecnímu úřadu Bolatice za poskytnutí dotace na autobus.

Příští rok nás čeká hodně úsilí, protože zúčastnit se a organizovat jsou dvě velice odlišné činnosti.

Nová družební obec Linum

Někdy na jaře přišla na náš obecní úřad pozvánka od paní starostky obce Limun Wilmy Nickel na oslavy 300 let Pruského státu. Obec se nachází na sever od Berlína na dálnici Berlín-Rostock

u městečka Fehrbehlín. V roce asi 1675 byla nedaleko Linum bitva mezi švédským vojskem a braniborským, ve které padlo asi 3 000 vojáků a od této porážky Švédů se datuje konec nadvlády Švédů v Evropě. Na památku této bitvy je postavena věž s rozhlednou, která se letos po rekonstrukci znovu otevírala. Na katastru obce Linum leží rovněž dálniční odpočívadlo Rasthof-Linum, z něhož plynoucí zisky jdou do obecní kasy. Obec sama leží v tolik typické německé rovině, ale má velké množství rybníků a je tímto také známá. V obci sídlí firma zabývající se chovem ryb, kterou jsme rovněž navštívili, a je to takový malý ráj rybářů. Jinak převažuje hlavně zemědělství. O víkendech sem zavítají Berličané, aby pozorovali a hlavně fotili a snímali kamerou čápy. Je až neuvěřitelné, kolik tito „nositelé dětí“ mají v obci hnízd. Obec má čapí muzeum, kde se o nich dozvíte vše. Jak se které hnízdo (Horst) jmenuje, mají své přechodné obyvatele pojmenovány, novorozenci mají své rodné listy, no zkrátka čáp je symbol. Však taky na jejich přítomnost slaví obec každý rok svůj „Schtorchenfest“, letos 5. 8. Hnízda jsou na komínech, střechách, kostele, sloupech, no zkrátka všude. Čápi zde mají dostatek potravy (rybníky a bažiny), ale že by v obci bylo nějak moc dětí, jsme si nevšimli. Jinak se v obci rekonstruuje kostel, podél cesty jsou nové chodníky, mají pěkné fotbalové hřiště, novou hasičárnu, myslivci mají chatu i se střelnicí, je tam pár hospůdek, celkově působí obec vzkvétajícím dojmem. Výraznou osobností je jejich starostka paní Wilma Nickel, která kandidovala za ženskou stranu a má v zastupitelstvu většinou ženy. Působí velice vyrovnaným dojmem, nevšimli jsme si žádné nervozity se zajištěním oslav. A oslavy to nebyly ledajaké.

Vše začalo ve 14,00 hodin slavnostní mší v částečně opraveném kostele, kde nás pan farář rovněž osobně přivítal a po mši s námi rozmlouval. Pak následovalo odhalení balvanu s pamětní deskou na počest císaře Viléma. Deska ležela od konce II. války v místním kostele. Odhalení doprovázeli trubači, bubeníci a píšťci z Potsdamu v krásných úborech. Místní střelci vypálili na počest několik salv. Pak ještě doboví dělostřelci naládováli několikrát dobové dělo a za povelu velitele vypálili z děla pár ohlušujících salv, až se děti rozplakaly a čápi odlétávali z hnízd. Pak následovala slavnost ve farní zahradě opět při poslechu Postdamských trubačů, přehlídka dobových krojů za slovního doprovodu paní starostky, od 16,00 hod. divadelní přestavení v místním kostele „Julchen, aneb kdo je táta“. Pak ještě vystoupení folkové skupiny, mezitím rozhovor pro místní deník, pár „prozit“, rozhovory s místními a návštěvníky obce, prohlídka nové rozhledny a samozřejmě pohled po okolí z ní, a blížil se závěr skutečně vydařeného setkání.

Naši návštěvu jsme stvrdili podpisem „Partnerské smlouvy“ a navázali tak další družební kontakty, tentokrát s obcí v Německu. Na dalším rozvoji záležití na našich spolicích, aby v navázaných kontaktech pokračovaly. Pozvali jsme naše nové přátele k návštěvě naší obce, předběžně na měsíc září.

Rada obce na oslavy delegovala G. Václavíka, p. J. Labudu, p. K. Jochimovou, p. K. Kupku, který bohužel pro nemoc nemohl odjet.

S p. J. Labudou jsme absolvovali nespočet rozhovorů a nabyli velice příznivých dojmů ze života v obci, ale rovněž jsme srovnávali s naší skutečností. Nemáme se věru za co stydět.

G. Václavík - člen rady obce

P. S. Paní starostka má za manžela syna p. Michalíkové (za svobodna) pocházející z Borové (naproti školky).

Předběžné výsledky sčítání lidu, domů a bytů 2001

Český statistický úřad zaslal začátkem srpna OÚ Bolatice předběžné výsledky sčítání lidu, domů a bytů 2001.

Některé výsledky Vám nyní přinášíme:

1. POČET OBYVATEL

	počet obyvatel celkem	z toho	
		s trvalým pobytem	s dlouhodobým pobytem
Bolatice	4 141 (2 101 žen)	4 140	1
Okres Opava	182 258 (93 201 žen)	182 088	170
ČR	10 292 933 (5 273 552 žen)	10 223 079	69 854

- 18 -

2. OBYVATELSTVO PODLE VĚKU

	0 - 14	15 - 59	60 +
Bolatice	680 18,6 % žen)	2 767 (1351 žen) 63,3 % (30,9 % žen)	694 (414 žen) 18,1 % (10,5 %
Okres Opava 085 žen)	31 675 17,4 % žen)	118 524 (58 767 žen) 65,0 % (32,2 % žen)	32 043 (19 17,6 % (10,5 %
ČR žen)	1 694 812	6 718 281 (3 331 125 žen)	1 874 211 (1 115 758

3. OBYVATELSTVO PODLE EKONOMICKÉ AKTIVITY

	pracující	z toho pracují mimo bydliště
Bolatice	1 862 (810 žen) 45 % obyvatel	1 132 60,8 % pracujících
Okres Opava	77 987 (35 099 žen) 42,8 % obyvatel	37 323 47,9 % pracujících
ČR	4 633 280 (2 069 918 žen) 45,0 % obyvatel	1 699 053 36,7 % pracujících

4. OBYVATELSTVO PODLE NÁRODNOSTÍ

	česká nezjištěná	moravská	slezská	slovenská	německá	polská	romská	ostatní a
Bolatice	3 557	74	214	35	177	3	-	81
%	85,9 %	1,8 %	5,2 %	0,8 %	4,3 %	0,1 %	0 %	2,0
Okr.Opava 671	166 385	2 746	4 488	2 237	2 171	298	262	3
%	91,3%	1,5%	2,5 %	1,2 %	1,2%	0,2 %	0,1 %	2,0
ČR 353 019	9 270 615	373 294	11 248	183 749	38 321	50 971	11 716	

- 19 -

5. OBYVATELSTVO PODLE NÁBOŽENSKÉHO VYZNÁNÍ

	bez vyznání	věřící	církev římskokatolická	církev českobratrská evangelická	z toho církev Čsl. husitská	ostatní	nevěřící
Bolatice 202		484	3 455	3 392	5	1	57
	11,7%	83,4%					
Okres Opava 318	64 355	103 585	96 526	1 031	445	5 583	14
	35,3 %	56,8 %					
ČR 991	5 999 047	3 257 895	2 709 953	137 070	96 352	314 520	1 035
	58,3%	31,7%					

6. DOMOVNÍ A BYTOVÝ FOND

	Domy úhrnem	v tom Neobydlené trvale obydlené	Byty neobydlené	Trvale celkem obydlené
Bolatice		976	927 (916 RD)	49
399	89			1 488
				1

	6 %	95 %	5 %	94 %	
Okres Opava 922	36 031	32 660 (29 795 RD)	3 371	69 224	63 302
		90,6 %	9,4 %	91,4 %	8,6 %
ČR 540 327	1 983 521	1 627 271(1 392 746 RD)	356 250	4 369 239	3 828 912
		82,0 % 12,4 %	18,0 %	87,6 %	

Pozn.: Některé z domů, bytů jsou obydleny přechodně, popř. slouží k rekreačním účelům, některé jsou neobydleny trvale.

FILIPÍNY - země kohouta díl druhý

Je neděle 17. prosince roku 2000, tři hodiny ráno. Po téměř dvoudenní jízdě autobusem vystupuji ve městě Ormoc City na ostrově Leyte. Jsem unaven. Včera jsem spal venku na židlích, nyní si lehám na kus kartonu na podlahu autobusové stanice. Chci spát, ale prostředí mi to neumožňuje. Spousta podezřelých lidí mě nutí nechávat jedno oko otevřené. Všímám si tak i množství potkanů a krys.

S prvními slunečními paprsky odcházím na tržnici. Zásoben jídlem na dva dny odjíždím k jezeru Danao, kam se dostávám pozdě odpoledne. Typ na ubytovnu s tekoucí vodou odmítám a šlapu si to dál podél jezera. Asi po hodině chůze si všímám malé chatrče, mírně zastrčené v lese.

- 20 -

Úzký chodník k ní vedoucí je bez jakýchkoliv čerstvých stop. Dobré znamení. Ohlídám se kolem sebe pro jistotu dvakrát a potichu povoluji západku na dveřích. Vstupuji dovnitř. Před sebou mám ohniště, nad ním na kusu drátu dřevěný háček na kotlík, po stranách pak zaprášené nádoby a prázdné láhve. Napravo jsou další dveře. Pomalu do nich strkám. Nevrzají, nevisí totiž na kovových bantech, ale na dřevěném lýku. Jsem v místnosti úplně prázdné, pouze stěny jsou vylepeny stránkami z kalendáře. Střecha je potažena igelitovou plachtou, podlaha pak plísňí. Vše nasvědčuje tomu, že toto místo je neobydlené a čekalo pouze na mě. Trsy trávy stírám pronikavě „vonící“ plíseň, jsem rozhodnut zde přespát. Slunce je už za horama a měsíc ještě nevyšel. Ideální čas na koupel, po které se zavírám do plesnivé chaloupky.

Vstávám později stejně jako po první noci. Pořádný spánek v leže a soukromí jsem už potřeboval. Něco mě však přece jen ruší. Asi nějaká krysa, říkám si. Zvuky jsou navíc od místa, kde mám svůj batoh! Zvedám se a nevěřím svým očím. Drzá kočka právě mizí i s kusem mé snídaně.

Zpět do Ormoc City se dostávám stopem na korbě nákladáku. Pár hodin čekání na další loď si zkracuji diskusí s příjemnou Filipínkou. Na to, že mám tu nejlevnější třídu na lodi - třetí, jsem maximálně spokojen. Není zde přelidněno, na záchodech se dá kromě jiného i dýchat, teplota je přímo ideální.

Z lehátka už netrpělivě vyhlížím břehy ostrova Masbate, patřícího ke stejnojmenné provincii, na Filipínách jedné z nejchudších. Místo, kde strávím letošní Vánoce. Co je ale tohle? Kohoutí kokrhání! Jeden, druhý, třetí, Snad deset kohoutů zavelelo ke vstávání jako na povel.

Po hladkém přistání nemarním čas a mířím si to na pláž Pituon. Trávím zde dva dny a dvě noci, povětšinou pod přístřeškem. Doznívající monzunový déšť mi to zatím moc neumožňuje.

proto se vracím zpět do města. Dnes je zde navíc největší společenská událost, kohoutí zápasy. Platím vstupné a vcházím na dvorek sloužící k porovnávání kvalit hlavních aktérů a k domlouvání jednotlivých zápasů. Průvodcem je mi pán, jehož dcera má za manžela Čechoameričana. Půl hodiny mě představuje všem svým známým, pak konečně vcházíme do arény. Vede k ní úzká chodba vyúsťující v malý kruhový stadión s kohoutím ringem uprostřed. Ten je oddělen plexisklem. Jdu na to nejvyšší místo a sleduji lidi, sázející na příští zápas. V tom vchází do arény dva Filipínci, každý se svým kohoutem. Provokativně je stavějí těsně oproti sobě, to aby je řádně vyburcovali k boji. Následně na to jeden z přihlížejících vykřikl cifru a jméno kohouta a ostatní za neuvěřitelného hluku uzavírají sázky. Vše trvá pár minut. Během této doby jsou kohoutům sundány plastové krytky z ostrých břitů připevněných na levé noze. Souboj začíná. Oba bojovníci jsou načepýřeni, jdou po sobě zobáky a výskoky končícími zasažením protivníka ostrým na noze. Někdy zápas trvá pár desítek vteřin, jindy i minut. Tento souboj právě skončil. Dívám se na zkrvavené aktéry, pro jednoho z nich to byl zápas poslední. Aréna bouří a jásá. Mám nepříjemný pocit. Na scénu přichází mladík. Odnáší poraženého, zametá peří a krev posype pilinami. Odcházím pryč.

Opět v přístavu a opět v dešti naskakuji na loď, která snad popluje k vesnici Costa Rica. Mrňavý ostrov Bicol, tečka na mapě, s rybářsku vesnicí se jménem země z latinské Ameriky. Vše, co o tomto místě vím. Je to, že tam údajně nic není. Žádný obchod, ubytovna či cokoli, co by mohlo upoutat mou pozornost. To mi tvrdí místní. Absolutně ideální místo ke strávení letošních Vánoc, říkám si. Sedím na lodi, nikdo z ostatních však anglicky nemluví. Stojíme v přístavu už přes půl hodiny a nic se neděje. V tom kolem prochází hoch. Spolupasažéri na něj něco pokřikují a on se dává do řeči. Představuje se jako Dani, je studentem účetnictví, angličtinu ovládá perfektně. Ptá se mě kam že to chci plout, proč a jestli tam někoho znám. „Na Costa Ricu, strávit tam Vánoce a neznám tam nikoho“ odpovídám. Dani začíná uvažovat a po chvíli mi nabízí svou pomoc. Ten den ještě trávíme v přístavu a po smažených banánech k večeři odcházíme na noc do domu jeho tety. Životní podmínky jsou zde velice skromné.

- 21 -

Další den po spánku na dřevěné podlaze pod sítí, se domlouváme na tom, že on zajistí loď a ještě než se objevíme v Costa Rice, navštívíme jeho prarodiče žijící na samotě. Na ruku platím domluvenou částku 300 pesa a spolu s jeho příbuznými se vydáváme směrem na protější břeh.

Už hodinu se plavíme na klidném moři. Vodorovná plachta nám poskytuje příjemný stín. Hledím na pomalu se rýsující obrysy palem. Hladina se leskne, je téměř nehybná. V tom nad ní něco proletí a zmizí pod vodou. Za pár minut opět. Blouznění to není, jsou to létající ryby. Pořádně mě to probírá z jinak ospalé nálady. Ryby vzlétnou vždy, když loď udělá vlnu. Letí pak několik metrů těsně nad hladinou, aby s roztaženými ploutvemi dopadly zpět do slaných vod.

Jsme na místě. Vítání s Daniho dědou, mužem na první pohled s velkou autoritou. Vstupujeme do jeho příbytku. Stojí těsně pod skálou, ze které stéká několik desítek metrů dlouhý vodopád. Daniho babička nám okmžitě nabízí rýži, sušené ryby a vodu z vodopádu. Nezdržujeme se dlouho. Ještě pořádný hlt kokosového džusu na cestu a s pomocí mladého chlapce s bárkou pádlujeme dál, k Daniho rodné vesnici. Je už večer, když se blížíme k rybářským domkům v pozadí s hustým porostem palem. Právě zapadající slunce všemu dává zlatý odstín.

V probouzení do štědrého dne mi pomáhá štěně, kňučící už dlouho předtím, než vše odkokrhali kohouti. Dům Daniho rodičů je zděný, střecha je z větví a listů pro mě neznámé rostliny. Nábytek mají jen ten nejnutnější. Žádný koberec či jakákoliv dekorace. Pouze obrázek Panny Marie. Snad kvůli Vánocům visí na dveřích koule utvořená z květin.

Po seznámení s jeho rodiči a sourozenci odplouváme za jeho rodinným známým. Muž neurčitého věku s řádně prořídlym chrupem a šlachovitou postavou zde žije jako poustevník.

Na totální samotě, v chatrči na rozpadnutí, oděn do kraťasů poznamenaných časem. Výraz v jeho tváři by sám mohl vyprávět o nesnadném životě. Muž se živí kácením a sušením dřeva, které pak čas od času prodává ve městě Massbate. Všichni tři sedíme na zemi u ohniště a pojídáme vařené banány a malé rybky naložené v soli. Elektřina zde není, pouze ve vesnici je agregát fungující od 17,00 do 23,00 hodin.

Zpět v osadě Dani kupuje od rybáře pět korálových rybek, které nám s rýží tvoří oběd. Po něm se brouzdám tímto kouzelným místem. Občas se zastavím na slovíčko u některé z rybářských rodin, jejichž životní úroveň se nedá srovnat s úrovní Daniho rodiny. Čas se zde zastavil. Často jsem tázán na naše oslavy Vánoc. Vyprávím jim o stromečku, sněhu a dárkách. Nic z toho zde neznají. Není zde jediná televize, ve které by to mohli alespoň uvidět. Místo sněhu mají 30 °C a vysokou vlhkost. Stromeček nepotřebují, nemají totiž peníze na dárky. Pro ně je důležité, že do sítí uloví dost ryb na to, aby nasýtí své rodiny, že prší tak akorát a ničivé tajfuny neodnáší jejich chatrné příbytky, že se ve zdraví dožijí příštích Vánoc.

Vracím se k Danimu, který mezitím připravuje Štědrovečení večeři. Ryby s rýží, cibuli, česnekem a zázvorem. K přípitku kokosový džus. Jako cukroví máme rýži s hnědým cukrem, vařenou ve svitcích palmového listí.

Další den tuto malébnu vesničku opouštím. Budu mít jen ty nejlepší vzpomínky.

P. Kocure, v případě velkého množství článků, ukončit článek a další část se dá do příštího zpravodaje! Pokud to vyjde, tak to dejte celé.

- 22 -

Lodí, autobusem a zase lodí mířím k ostrovu Sibuyan. Díky své živočišné a rostlinné skladbě si získal přízeň Evropské Unie, která ho vysokou finanční částkou sponzoruje. Plavba sem však není vůbec jednoduchá. Moře je příliš divoké, každá třetí vlna se přelévá přes palubu. Lodník se marně snaží udržet daný směr, proto v zájmu bezpečí plujeme k jinému přístavu. Povětrnostní podmínky jsou kvalitním testem odolnosti vůči mořské nemoci. Vlny s námi mávají, občas nám pocit, že to trup lodi už déle nevydrží. Pohled na záchranný člun, ve kterém si hoví prase a dvojice kohoutů však moc jistoty nenabízí.

Nakonec jen přece suchou nohou vstupuji na tento ostrov. Nabírám správný směr, abych zanedlouho vychutnával skvělou koupel pod vodopády. Stelu si pod širákem, nedaleko od nich. Chci mít klid. Čeká mě náročný úkol. Chci vystoupit na nejvyšší horu Mt. Guiting Guiting. Pod baterkou ve spacáku studuji mapu ostrova a připravuji podrobný plán.

Najednou slyším psí štěkot. Blíž a blíže. To mi tak scházelo. Ve tmě se mi jeví jako rozumné vyčkat, případně se bránit. Shromažďuji kamení a připravuji se na nejhorší. Měsíc už vyšel, ale štěkot nepřestává. O spánku ani řeči. Zvedá se vítr, se kterým přichází i první dešťové kapky. Štěkot ustal a měsíc je skryt za mraky. V batohu mám sice stan, ale na ten je tu málo místa. Stěhuji se pod trosky chatrče, která vzala za své při poslední průtrži mračen. Nezůstalo z ní více než nosné kůly a 1,5 m² prořídlé střechy. Krátký déšť je vytřídán komáry, to už ale svítá. Ráno jsem objeven místními lidmi a pozván na snídani. Co jiného než rýže. Tentokrát studená a bez chuti.

Na střeše džípu pokračuji dál až k úpatí hory. Míjím tiché zátoky, rýžová pole a hustou džungli. Ze všeho vystupují dva holé hoské štíty.

Mám štěstí. Seznamuji se s panem Tenshunkem, znalcem tohoto ostrova. Při vstupu do jeho domu je mi jasné, že mám tu čest být hostem jednoho z nejbohatších lidí na ostrově.

Barevná televize, satelit, lednička, pračka, ale i služka. Jídlo a pití jen prvotřídní a značkové. Svěřuji se mu s mým záměrem vystoupit na nejvyšší 2 200 m vysokou horu. Má snahu mě od toho odradit. Poukazuje na mou neznalost terénu, hady a náročnost výstupu. Nechávám ho

domluvit a říkám, že zítra vyrážím. Pozitíří chci být na vrcholu a další den zpět, abych den následující odplouval jinam. Popřává mi štěstí a nabízí domácí kokosové víno. Zcela vyjímečně ochutnávám. Při pohledu na kal usazený na dně láhve nemíním moc riskovat. Kontroluji také věci potřebné k výstupu a zjišťuji, že spacák z umělého vlákna, stejně jako boty z Goretexu se staly obětí plísně. Naštěstí dnes svítí slunce, které vše vysuší.

Poslední stisk ruky a snaha „domluvit“ mi. Jsem pevně rozhodnut. Odcházím z vesnice se sluncem

v zádech a svědomím, že dva Švýcaři měli stejný cíl. Už se nevrátili. Při silném dešti se pod nima sesunula půda...

První hodiny jsou v pohodě. Stezka je zřetelná, občas potkávám domorodce, jak s pomocí vodního buvola svažuje dřevo. Se vstupem do porostu civilizace končí. Jsem v situaci, ve které jsem ještě nebyl. Jdu bez mapy a bez hodinek. K tomuto výstupu mapa neexistuje a novou baterku do hodinek zde neseženu. Spoléhám se na intuici, lišejníky na stromech a slunce. Chodník se po čase zužuje, přibývá odboček. Vždy volím tu větší odbočku. Lezu po kládách, větvích, ale i po kotník v blátě. Jsem už dost daleko. V potoku jsem doplnil zásoby vody a šlapu si to strmou stezkou nahoru. U velkého balvanu odbočuji doprava, mímám obrovský dutý strom a vyschlým korytem řeky se škrábu nahoru na svah. Tady vše končí. Ne, to není možné. Vracím se zpět. Slézám pracně vyšplhaný svah, sestupuji až k dutině u velkého balvanu. Jsem přesvědčen o správnosti směru. Chodník není zarostlý, je však bez jakýchkoliv stop. Jsem opět ve vyschlém korytu a opět na konci stezky. Jdu zase dolů. Volím jednu z odboček

a přicházím k horskému potoku. Překračuji ho, abych zjistil, že druhý břeh je absolutně neprostupný. Stmívá se. Jsem v tropech a to znamená, že velice rychle.

- 23 -

Ted' je mi jasné, že jsem někde, kde jsem nechtěl být. Dostávám se zpět na druhý břeh a vytahuji čelovku (baterku s možností upevnění na čelo). Potácím se v hustém porostu sem a tam, jsem ztracen. Chodník, po kterém jsem sem přišel, zmizel. Je tma. Jako bych slyšel slova svého hostitele: „Když půjdeš sám, ztratíš se“. Sporadické zvuky spícího pralesa, jinak ticho a klid. Stále chodím a hledám stezku, která mě odtud může dostat, která mě odtud dostane. Trvá mi to celou hodinu. Takto potěšen přemýšlím, kde dnes přespím. Je to zde jeden velký svah.

Kamenitý, prorostlý místo vedle místa. Stan mi slouží tak akorát jako závaží. Nakonec mě napadá spásná myšlenka, jedinečná, unikátní. Přespím v dutině stromu... Vracím se k ní pomalu, vědom si nebezpečí, že jakékoli uklouznutí či zakopnutí by mohlo být osudné.

Jsem na místě. Čelovkou svítím dovnitř a zjišťuji, že se do ní vejdu. Je však dosti prohnílá. Musím ji upravit. Vytahuji muslimskou dýku, vzpomínku na ostrov Mindanao, a nasekávám si palmové větve. Ukládám je dovnitř dutiny, stejně jako nahoru na ni. Uvnitř mě bude izolovat od mokrého trouchu,

z venčí ochrání batoh před deštěm. Hotovo. Nohama napřed se soukám dovnitř dutiny dlouhé snad

7 metrů. Ležím na zádech jako mumie, neschopen se otočit. či alespoň pokrčit koleno. Na to, že na ostrově žije kobra královská, radši moc nemyslím..

Jsem v zemi kohouta, toto ráno mě však probouzí něco zcela jiného. Takové vřeštění rozléhající se pralesem jsem ještě nezažil. Pomalu se sunu na světlo a zaměřuji onu záhadu. Nedaleko ode mne, vysoko v korunách stromů, řádí tlupa opic. Nehybně stojím a sleduji své sousedy. Mám čas. Nahoru už nevystoupím, těch odboček je trochu moc. Alespoň se budu kochat nespoutanou přírodou. Smířen

s nezdarem vracím se zpět. Docházím k další odbočce, kterou jsem včera minul a dávám se po ní dál. Poslední šance. Stezka strmě stoupá, pomáhám si lianami. Stále častěji si všímám otisků bosých nohou

v blátě. Někdo je přede mou. Někam to vede! Půjdu tak dlouho, dokud uvidím na cestu. Mám snahu jít co nejrychleji, ale strmý kamenitý trén mě zpomaluje. Vysokých stromů ubývá, přibývá houštin divokého vína zarůstajícího stezku. Kdybych tak měl mačetu. Jsem sice malý,

ale batoh se mi stále zaplétá do vínových lián. Dochází mi voda. Tu z kaluže opomím, podle rad mám už brzy dorazit k potoku. Procházím opuštěným tábořištěm, až se dotávám na mýtinu s nádherným rozhledem na ostrov. Teď jsem na správné cestě. Je to však stále několik hodin chůze. Rozhoduji se proto, že musím najít vodu a pak půjdu dál. Vše nechávám na mýtině a vcházím hlouběji do porostu. Kopíruji zvířecí stezku, která mě přivádí ke korytu potoka. Je však úplně vyschlé. Jdu dál nahoru, ve snaze najít alespoň jednu, jedinou životadárnou kaluž. Nic. Ani kapka. Zásobu vody mám tak na čtyři hlty. Potácím se zpět, vyčerpán celodenním pochodem. Cítím navíc zaludeční nevolnost. Banán, který jsem snědl před hodinou, jde ze mně ven. Jídla nemám na zbytek a tělo si navíc takhle vymýšlí. Z posledních sil si stavím stan. Je mírně z kopce, ale lepší než dutina. Abych ušetřil váhu, vrchní plášť stanu jsem nechal ve vesnici.

Mlha zahaluje horu a v kapičkách se sráží na síťové střeše stanu. Nejím, nepiji, přehřívám se. Cítím zvýšenou teplotu. Kokosové víno, to je ten důvod mých potíží. Dávám si jeden hlt vody, druhý bude na ráno, zbytek na sestup. Začíná pršet. Je to sice voda, tahle mi však může uškodit. Rychle opouštím stan, z pod kterého vytahuji igelitovou podložku ve snaze nahradit jí chybějící nepromokavý plášť. Stačí tak akorát na jednu stranu stanu. Tou druhou mi přší dovnitř. Ležím na matraci, v kaluži vody. Mokřým tričkem si chladím horké čelo. Další probdělá noc s jediným snem, který však stál zato. Zdálo se mi o sklenici plné pomeračového džusu. Fatamorgána ve snu. Probuzením jsem však zpět v reálu. Hodinu mi trvá než se dostanu k první kaluži. Džus to sice není, ale i tak z ní moc nezůstalo.

Poslední pohled na horu zahalenou do mlhy a s pocitem pokořeného, mizím v džungli. Definitivně se vracím zpět. Zítra je Silvestr roku 2000.

Dali Kupka

- 24 -

Společenská kronika

Narození	Počet od minulého vydání	9
	Počet od začátku roku	31
Manželství		7
		24
Úmrtí		8
		25
Jubilanti (červenec - srpen)	97 let	1
	85	1
	80	2
	75	1
	70	4
Zlatá svatba	1	